

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Athanasio. 69.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

(Primùm enim ebullit affectus : deinde ad vindictæ cupiditatem extimulatur.) Tertio infinitos fluctus excitat. Quarto mille cogitationum vias ingreditur. Quinto metus subit, ac tremor, animique angor, iracundia nimirum cum interrumpente, ac metu concutiente, dum illud secum agitat, quonam pacto quod cupit assequatur, acceptamque iniuriam vindicet. An non tibi huiusmodi homo ante eum, qui pœnas daturus est, ipsemet pœnas dare? At qui patientiam adhibet, ab his omnibus rebus exemptus est. Ac sanè meritò. Nam hoc in ipsius arbitrio situm est: atque ipse totum absolvit. Ille autem alter, non item. Verùm & temporis commoditate opus est, & loco, & fraude, & versuta improbitate, & armis, & machinis, & adulatione, & servitute, & hypocrisis. Vidésne quemadmodum difficilis quædã res sit vitium, facilis autem virtus? atque illud quidem tumultibus scateat, hæc autem ab omnibus perturbationibus remota sit? ut enim vir nequam & improbus tot ac tanta perpetitur: ita probus ac virtutis studiosus tranquillitatem obtinet. Atque is quidem qui vlciscendæ iniuriæ studet, infinitam inimicitiam reddit: qui autem patientia utitur, eam quàm ocysimè opprimit & extinguit. Vnde importunum etiam ac sævum hominè mitigat, atque ad amicitia allicit.

Timotheo Lectori. 68.

Amplissimum, & tibi ipsi, & mihi beneficium dederis, si teipso melior fias, atque ad ipsum virtutis fastigium ascendas, à fluxis & fragilibus bonis, imò ne bonis quidem, ad vera & stabilia bona transiens.

Athanasio. 69.

Antistites quosdam novi, ac fortasse vos quoque, qui cum intemperantes ipsi atque in sumptibus profusi sint, tamè, propterea quòd graues iis, qui peccat, pœnas constituunt, subditos coërcent atque in officio continent. Alios contra, qui cum in victus

ὄπθιμῃ τῆς ἀμύνης. τῶσον μυσία κύματα κινεῖ. τέταρτον, λογισμῶν ὁδὸς ἐρχεται μυσίας. πέμπτον, δέος ἐπεισι καὶ τρέμος καὶ ἀγωνία τῶ θυμῷ. ἑκτόν, ἀκόποντος, τῶ φόβῳ κατασειόντος, πῶς ἐπιτύχη; πῶς ἐπέξελθῆ. ἄρ' εἰ δοκεῖ σοι ὁ τοιοῦτος πῶς τῶ μέλλοντος δίκας δίδουαι, δίκας ἀπαιτεῖσθαι, ὁ δὲ φιλοσοφῶν, ἀπὸ πηλακται. καὶ μάλα εὐκρίως. τούτῳ γὰρ κρείος βῆτι, καὶ τὸ πᾶν ἀπήρησεν. σκείνος δὲ ἐκέπι, ἀλλὰ καὶ χειροῦ χρεῖα καὶ τόπι, καὶ δόλα, καὶ κακουρίας, ὄπλων τε καὶ μηχανημάτων, κολακείας τε καὶ δουλείας, καὶ ὑποκρισίας. ὁ δὲ πῶς δὲ σκολοι μὲν ἢ κακία, εὐκαλον δ' ἢ ἀρετῆς, πῶς ἢ μὲν θορύβων γέμει, ἢ δ' ἀπάραχός βῆτι, ὡσπερ γὰρ ὁ πονηρὸς τοσαῦτα πάχει. ἔτι πῶς ὁ φιλάρετος γαλήνης ἀπλααίει. καὶ ὁ μὲν ἀμυώμενος ἀπερῆτον κατασκευάζει πῶν ἐφρα, ὁ δὲ φιλοσοφίας ταχίστην ἐπάγει πῶν τελευταίῳ. διὸ καὶ τὸν ἡλίθιον ἐξημεροῖ. καὶ εἰς φιλίαν σκικαυλαῖται.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. 71.

Μεγίστη καὶ σαυτῶ κάμοι δόξης ἂν χρεῖν, εἰ ἀμείναν σαυτῶ γένοιο, καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἀρετῆς πῶν κορυφὴν ἀναδράμοις, ἀπὸ τῶν βέντων, μάλλον δὲ εἰ δὲ ὁ των ἀγαθῶν ὅτι τὰ ὄντα καὶ μὲν οἶα ἀφαισῶν.

Αθανασίῳ. 72.

Οἶδα πῶς τῶν ἡγευμένων, ἴσως δὲ καὶ ὑμεῖς, οἵτινες ἀκόλαστοι ὄντες καὶ πολυτελεῖς, τῶ μεγάλας τοῖς πλάσθσιν ὀρέζεν τὰς πμασίας σωφρονίζοντας τῶ ὑπνέως. ἀλλὰ εἰς δὲ κειολασμένην μὲν καὶ σόφρονα διαγταν ἔχοντα.

τας, αν δ' αυτοι κρατησι παδων εμ-
πιπλωντας τους αρχιδυους, τω μη
επεξεναι? αλλα τωρα οτητα περα τε
μετρα επιδ'εικνυδ. ως αμαρτανειν
τους μη χειρας ονας τ'ιδ'ιδ'ων νο-
μων. τ'ες δε, χειροιασ απεγαζομε-
νας τους απο τεταγμενης. δ'ραν γαρ
διδασκουν αυτους, α αυτοι δραν οδε
αξιει και τρυφην τρυφης πορω και
θεηκοτες. και γαρ γενιν τας αλλο-
τητας συμφορας, ας αυτοι επανορ-
θουται. και τοιγαρω ου οικειοις μη
ωδραινειν, εμμενειν τοις οικειοις λογχοις,
και μη τ'αναντια τ'αραθειν, τ'ετοις δε
αλα τ'ε μη πασι συγχαρειν α β'β'λον-
ται, τ'εθ'ανατελλειν τα πλημμελη-
ματα. και γαρ συη'αμην μη νεμειν
τοις αλα χειροτητοις ωφελ'αμ'νοις,
επιπμ'αν δε τοις δι' αυτης βλαπτο-
μ'νοις.

Επιμάχῳ ἀναγνώστῃ. ο.

Οἶμαι μὴ ἀπλῶς τὰ χεῖροματὰ
διδασκῶ, ἀλλὰ περὶ τῶν τ'εθ'αρε-
σκειν τ'ης αλανοιας τ'ιδ'δεχ'μεν.
εἰ δοκει τα κατ'α Μωσ'α τον ι'ερα
φα'τιω σκοπησωμεν. οικειοις γαρ ε-
πειδ' τον μη αδικου'τα αιχ'ηπιον
ημ'νατο, τ'ες δ' ομοφυλ'ες αλαμα-
χ'μεν ε'ις φιλιαν συνηλλαξεν, εχει-
ροτονητη παρε' τ'ε θε'ε, τ'ιδ' μηδ' αν-
ηπιαν κολασης, τ'ιδ' δ' ομοφυλων νο-
μηδετης.

Λαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. σα.

Επειδὴ γέγραφας ὅτι Εὐσέβιος ὁ ἐ-
πίσκοπος, ἐπὶ τῷ ἀποστῆαι τ'ιδ' συνηώ-
μις μειζ'ον π'ισματων γνωσιμα-
χι, αλλα τω δοκειν ἀπολογε'σθαι, α-
νωχ'μεν τ'ε φ'ασκαν. τ'ιος αν ε'ιδ'εθ'ε
π'ερασκον τ'ας χειροτονιας αν γαρ εὐ-
ξαι τ' αν ε'χ'ατος. ε'ι μη και τ'ωρ' ευχην,
ἀπολαύω και δ'οξης και τιμης, παρών
π'ις φίλον τ'ιδ' μισοπ'ονηλιας ε'νεκεν
αλαβοήτων ε'φη. ο'πι μηδ' τ'ης ἐπισκο-

ratione temperantes ac moderati sint, iis
tamen, quas ipsi in imperio ac potestate
tenent, viciosis affectionibus, eos, quibus
præsumunt, totos inficiunt, quod videlicet in
peccantes haud quaquam animaduertant,
verum in modo dicam leuitatem præ se ferant.
Peccant autem vtrique, illi nimirum, ut
qui legibus suis deteriores sint: hi autem,
quod subditos suos peiores reddant. Nam
eos hæc facere docent, quæ ipsi facere no-
lunt, & luxui ac deliciis indulgere, cum ipsi
à luxu abhorreant: & messem ex alienis ca-
lamitatibus facere, quas ipsi leuanti & cor-
rigunt. Quamobrem & illi monendi sunt,
ut sermonibus suis immaneat, nec, quæ
cum iis pugnent, faciant: & isti, ut, non om-
nibus quæ velint concedendo, flagitia
reprimant. Opus est enim iis quidem veni-
am tribuere, qui benignitate meliores
fiunt: eos autem, quibus facilitas & cle-
mentia detrimentum affert, obiurgare at-
que castigare.

Epimacho Lectori. 70.

Diuina beneficia non simpliciter ac ci-
tra ullam causam dari existimo, verum
prout ij, qui ea excipiunt, animos suos an-
te præpararint. Ac, si placet, illum sacrorum
antistitem Mosem consideremus. Ille enim,
quoniam Ægyptium, qui iniuriam infere-
bat, ultus est, ac rursus populares suos in-
ter se rixantes ad amicitiam compulit, id-
circo à Deo, Ægyptiorum quidem excru-
ciator, popularium autem suorum Legisla-
tor, institutus est.

Lampetio Episcopo. 71.

Quoniam ex literis tuis intellexi, Euse-
bium Episcopum, non à criminibus omni-
venia grauioribus abstinendo rectius sibi
cōsulere, verum, quod defensionem aliquam
habere se putet, impudenter his verbis uti,
cuiusnam rei penuria laboro, ut sacras ordi-
nationes vendam: quæ enim quisque optare
queat, ne dicam quæ vota superant, his fruor,
hoc est, gloria, & honore: audi quid amicus
quidam, ob improborum odium clarus ac

